

har opnaaet dansk Indfødsret ved Lov, saafremt de er født her i Riget". I den almindelige tilsvarende Bestemmelse i Lov af 1. December 1920 § 1 hedder det kun i al Almindelighed: Til militære Invalider og saadanne efterladte, der som Følge af de sønderjydske Landsdeles Indlemmelse i Danmark har erhvervet dansk Indfødsret o. s. v. Dette ganske generelle Udtryk kunde selvfølgelig kun fortolkes og er ogsaa af Invalidenævnet blevet fortolket som tagende Sigte paa hele den Personkreds, der har erhvervet Indfødsret paa Basis af Versaillesstraktatens Art. 112 og 113, det vil sige baade 112, 1ste Stykke, og 112, 2det Stykke, hvorefter Personer, der er tilflyttet de sønderjydske Landsdele efter den 1. Oktober 1918, kun kan opnaa dansk Indfødsret ved en særlig Autorisation fra den danske Regerings Side, hvilken sidste jo her i Landet altid gives ved Lov.

Nu hedder det her i Lovforslaget ganske vist, at man, naar særlige Omstændigheder taler derfor, ogsaa kan tilstaa Forsørgelse til Invalider og disses efterladte, der har opnaaet dansk Indfødsret ved Lov, *saafremt de er født her i Riget*, og i Bemærkningerne til § 1 hedder det, at der sigtes herved til en Del i øvrigt forsørgelsesberettigede Personer, navnlig Krigsenker, der ved at være født Nord for den tidligere Grænse — Kongeaagrænsen — og flyttet tilbage hertil — altsaa til det gamle Kongerige — inden den 15. Juni 1920 er blevet afskaaret fra at faa dansk Indfødsret i Henhold til § 1 i Lov Nr. 474 af 5. September 1920 eller fra at optere efter samme Lovs § 3, hvilket under de givne Forhold ikke bør komme dem til Skade med Hensyn til Invalideforsørgelse. I den af Invalidenævnet afgivne yderst interessante og fyldige Beretning angaaende Nævnets Virksomhed i Tiden fra 1. Februar 1921 til 31. Marts i Fjor er dette Forhold ogsaa Genstand for særlig Omtale. Men der tilføjes, hvad jeg med Formandens Tilladelse skal oplæse, endnu et Afsnit vedrørende Forsørgelsen af de Nord for den gamle Grænse bosiddende Rentenydere og yderligere vedrørende de Modtagere af Militærrenter, der efter Genforeningen er tilflyttet de sønderjydske Landsdele Syd fra. Det hedder her: „Paa lignende Maade har Anvisningsafdelingen maattet tage sig af de øvrige Rentenydere, der ved Genforeningen var bosiddende Nord for den gamle Grænse, og endvidere de Modtagere af Militærrenter, der efter Genforeningen tilflyttede de sønderjydske Landsdele Syd fra“ o. s. v.

Saafter Lovforslaget blev til Lov med § 1, 3die Stykke, i den her foreliggende

Formulering, vilde jo Invalider, der i øvrigt fyldestgjorde Bestemmelsen om at have erhvervet dansk Indfødsret ved Lov, men var født i den anden slesvigske Zone, ikke kunne opnaa Invalideforsørgelse. Det forekommer mig, at da ingen kan erhverve dansk Indfødsret uden ved Lov, og da altsaa Administrationen, baade den kommunale Administration og Indenrigsministeriet, har en meget vidtgaende Beføjelse til i hvert enkelt Tilfælde at undersøge Begæringer om Indfødsret, behøver man ikke at nære nogen Frygt for, at en saadan Bestemmelse skulde kunne give Anledning til Misbrug, og jeg skal derfor i Udvalget yderligere tillade mig at komme tilbage til hele dette Forhold.

Jeg maa med Hensyn til § 4, 2det Stykke, give det ærede Medlem Hr. Trier Ret i, at kun de, som er ganske særlig fortrolige med baade den dansk-tysk Overenskomst og hele den sønderjydske Indfødsretslovgivning, vil vide, hvad det i § 4, 2det Stykke, i Virkeligheden drejer sig om. Det er en Bestemmelse, som i alle Maader er god og forsvarlig, idet den netop tilsigter at hindre Spekulation i Indfødsretsbestemmelserne, saaledes at man ud fra ren og skær Spekulation skulde kunne erhverve Invalideforsørgelse i Kroner i Stedet for den een Gang i Mark fastsatte, som er gældende for dem, der har valgt at gaa Syd paa, der har valgt at løse Forbindelsen med Nordslesvig.

Vedrørende Bestemmelsen i § 8 kan man af Lovforslagets Bemærkninger ikke se, hvad der ligger til Grund for Gradueringen af de enkelte Procenter, Gradueringen i Skalaen fra 40 til 100 pCt. Den tyske Graduering var en meget mere specialiseret og detailleret Graduering: Fra 40 til 45, fra 45 til 50, fra 50 til 55 o. s. v. Man ser jo af de 66 $\frac{2}{3}$ og de 75 pCt., at Skalaen med de 10 pCt. ikke har kunnet overholdes. Jeg kan ganske slutte mig til den Bemærkning, der faldt fra det ærede Medlem Hr. Trier vedrørende Bestemmelsen om et generelt Tillæg til de værnepligtige Officerer. Det ærede Medlem udtalte, at han forstod det saaledes, at der i dette Lovforslag var samlet fælles Regler for de fire Kategorier: Menige, Undersergenter, Sergenter og Feldweblere paa den ene Side og værnepligtige Officerer paa den anden Side. Det vil utvivlsomt ikke kunne forstaaes anderledes. Den tyske Lovgivning hvilede her paa de to Forsørgelseslove, Offizierpensionengesetz af 31. Maj 1906 og Mannschaftsversorgungengesetz, ligeledes af 1906. De foreslaas her afløst, og det forekommer mig, at Princippet i dette Lovforslag er rigtigt;